

Publicerad 2007-07-08 17:25 av Carin

Herr C - du kunde inte glömma

O-rektangel o-spektakel o-specifiserat

Du sitter där,
vägg vid vägg,
brännmärke vid brännmärke
och jag röker ut dig,
men du hostar inte ens,
bara drar på mungipan
och blir min onda demon.

Handen är utsträckt,
min läggs åter där i,
med darrande
och skälvande öde,
kan jag inget annat
än blunda,
trots att jag skriker:
NEEEEJ DET ÄR FEL,
så kan läpparna
inget säga.

Jag låter charaden gå på,
låter mig lockas av narren,
han virar in mig i serpentin,
gul, grön, blå och turbekulos,
jag åker,
ambulansen omfamnar mig
och andningen styrs
av surrande maskin.

När allt är över
vaknar jag,
sjukhuslukten kväver mig,
padre är borta
och stanken av föruttnade
själar som suger ut min hjärna
stinker
och förvandlar min tanke
till en grön-orange boll.

Så när du frågar om jag minns,
svarar jag med ett stön
och du vet att leken var en lögn,
men det förstod inte jag,
för sanningen var en illusion
som du desillusionerade,
efteråt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carin med Poeter.se id #3893 innehar upphovsrätten